KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor územního plánování, stavebního řádu a památkové péče
28. října 117, 702 18 OSTRAVA

KUMSX00CEBR1

ČJ.: MSK 158513/2007
SP. ZN.: ÚPS/49197/2007/Chr
328.1 A5
VYŘIZUJE: Ing. Renata Chrástková
TEL.: 595 622 551
DATUM: 2007-11-30

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a památkové péče, jako orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 11 a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., v návaznosti na ust. § 179 odst. 1 téhož zákona, za použití ustanovení § 59 odst. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, (správní řád), ve znění pozdějších předpisů,

z a m í t á

a) odvolání podané dne 17. 9. 2007 účastníky řízení, Ivem a Annamarií Bubeníčkovými, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, Luďkem a Alenou Brantálovými, oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, Rostislavem a Janou Matzovými, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, Markem Farníkem bytem U Lesa 1055/74, 700 30 Ostrava-Hrabůvka, Kateřinou Farníkovou, bytem Volgogradská 2524/55, 700 30 Ostrava-Zábřeh, Tomášem a Marcelou Boniatti, oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek, Radkem a Šárkou Nytrovými, oba bytem ČSA 1944, Frýdek-Místek, a MUDr. Janem Zagrobou, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory,
b) odvolání podané dne 3. 9. 2007 obcí Baška, se sídlem Baška 420, Baška,
c) odvolání podané dne 17. 9. 2007 Sdružením pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd – Beskydčan, se sdílem Muchovice 393, Ostravice,
d) odvolání podané dne 14. 9. 2007 Jiřinou Polachovou, bytem Dobrá 627, Dobrá, prostřednictvím jí zmocněného zástupce, Mgr. Luďka Šikoly, advokáta, se sídlem advokátní kanceláře Dvořákova 13, Brno,
e) odvolání podané dne 31. 8. 2007 Stanislavem Horákem, bytem Dobrá 540, 739 51 Dobrá,

a územní rozhodnutí vydané dne 14. 8. 2007 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra Magistrátem města Frýdku-Místku, stavebním úřadem, jímž byla podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb., na základě návrhu podaného Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, správou Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava-Mariánské Hory, umístěna stavba *„R 48 Frýdek-Místek, obchvat“ na pozemcích v katastrálních územích Dobrá u Frýdku-Místku, Frýdek, Kunčičky u Bašky, Místek, Panské Nové Dvory a Staré město u Frýdku-Místku*, **potvrzuje.**

Odůvodnění:

Z doloženého spisového materiálu vyplývá, že dne 31. 10. 2005 obdržel Městský úřad Frýdek-Místek, stavební úřad, nyní Magistrát města Frýdku-Místku, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), návrh podaný Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, správou Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava - Mariánské Hory (dále jen „navrhovatel“), na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nazvané *„Silnice I/48 Frýdek-Místek, obchvat“, na pozemcích v katastrálních územích Dobrá u Frýdku-Místku, Frýdek, Kunčičky u Bašky, Místek, Panské Nové Dvory a Staré Město u Frýdku-Místku.* Podáním ze dne 20. 12. 2005 upravil navrhovatel svůj návrh v označení této stavby na *„R 48 Frýdek-Místek, obchvat“*, přičemž rozsah stavby se nezměnil (dále jen „stavba“). Pro úplnost odvolací orgán dodává, že příslušnost stavebního úřadu k vydání tohoto územního rozhodnutí pro stavbu umístěnou i na pozemcích v k. ú. Dobrá, jenž náleží do působnosti stavebního úřadu Obecního úřadu Dobrá, byla určena opatřením nadřízeného orgánu - Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 28. 8. 2003, č. j. ÚPS/2086/03/Ma.

Po posouzení návrhu a provedeném správním řízení vydal stavební úřad dne 2. 11. 2006 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a ust.§ 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), územní rozhodnutí o umístění navrhované stavby, v jehož výroku uvedl všechny stavební objekty, které stavba obsahuje, stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby a stanovil také dobu platnosti územního rozhodnutí. Rovněž stavební úřad rozhodl o námitkách účastníků řízení.

Proti tomuto rozhodnutí bylo ve lhůtě pro uplatnění řádného opravného prostředku dle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu, tj. do 8. 12. 2006 včetně, podáno několik odvolání, na jejichž základě vedl Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a památkové péče (dále jen „odvolací orgán“), odvolací řízení. Po provedeném odvolacím řízení odvolací orgán rozhodnutím ze dne 21. 3. 2007 pod č. j. MSK 14410/2007, SP. ZN.: ÚPS/3958/2007/Chr, za použití ustanovení § 59 odst. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušil územní rozhodnutí vydané stavebním úřadem o umístění výše uvedené stavby a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Současně tímto rozhodnutím také zamítl odvolání účastníka řízení, Ing. Martina Škrlíka, bytem Družstevní 2293, Frýdek-Místek, podle ust. § 60 správního řádu jako opožděné. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 6. 4. 2007. Spisovou dokumentaci obdržel stavební úřad dne 13. 4. 2007.

Ze spisu vyplývá, že již dne 10. 4. 2007 stavební úřad obdržel od navrhovatele doplnění návrhu na vydání rozhodnutí o umístění stavby, které obsahovalo *Hlukovou studii* zpracovanou společností Transconzult s. r. o., v srpnu 2006 (dále jen „Hluková studie z 8/2006“), dle nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (dále jen „nařízení vlády“). Současně navrhovatel doložil kladné stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“), ze dne 13. 11. 2006, z něhož vyplývá, že uvedený dotčený orgán na úseku ochrany veřejného zdraví souhlasí s projektovou dokumentací dané stavby při splnění 4 stanovených podmínek. Z odůvodnění závazného stanoviska je zřejmé, byla posouzena také Hluková studie z 8/2006.

Dne 16. 4. 2007 obdržel stavební úřad další doplnění navrhovatele, a to aktuální vyjádření ČD – Telematika, č. j. 4085/07-INFRA. Stavební úřad se opatřeními ze dne 23. 4. 2007 a 24. 4. 2007

obrátil na některé správce inženýrských sítí v dotčeném území (např. SITEL, spol. s. r. o., TeliaSonera International Carrier Czech Republic, a. s., TS, a. s., OKD, a. s., GTS NOVERA, a. s., a další) s žádostmi o jejich vyjádření k předmětnému územnímu řízení, případně o prodloužení platnosti jejich vyjádření doložených v průběhu územního řízení. Vyžádaná vyjádření jsou součástí spisu.

Opatřením ze dne 27. 4. 2007 oznámil stavební úřad podle ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona účastníkům předmětného řízení a dotčeným orgánům, že byly doloženy nové podklady, které v opatření podrobně popsal. V uvedeném opatření upozornil stavební úřad účastníky řízení, že své námitky a připomínky k návrhu mohou uplatnit nejpozději ve stanovené lhůtě, tj. 15 dnů ode dne doručení opatření, jinak k nim nebude přihlédnuto. Současně stavební úřad tímto opatřením oznámil účastníkům řízení, že podle § 33 odst. 2 správního řádu se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů po skončení lhůty pro podání připomínek a námitek. Současně stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky a námitky v předem stanovené lhůtě a že z uvedeného důvodu toto ustanovení neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námitky. Stejnou lhůtu ponechal stavební úřad také dotčeným orgánům.

Dne 10. 5. 2007 obdržel stavební úřad stanovisko KHS k územnímu řízení, v němž tento dotčený orgán potvrzuje, že jeho závazné stanovisko ze dne 13. 11. 2006 k dokumentaci pro stavební povolení dané silnice je možno akceptovat jako závazné stanovisko KHS pro územní řízení o umístění stavby.

Stavební úřad doručoval oznámení v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a ust. § 48 prováděcí vyhlášky veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Baška, Obecního úřadu Staré Město a Obecního úřadu Dobrá. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15-ti denní lhůty vyvěšení oznámení na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl den doručení písemnosti den 14. 5. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro podání námitek, přičemž posledním dnem pro podání námitek se stal den 29. 5. 2007.

Stavební úřad ve stanovené lhůtě pro uplatnění námitek obdržel námitky (vzhledem k obsáhlosti námitek je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

1. **Obce Baška** (dne 17. 5. 2007), v nichž zejména uvádí, že protihluková stěna by měla být v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro přilehlé k. ú. Kunčičky u Bašky prodloužena, neboť dle schváleného územního plánu obce Baška je již od roku 2001 toto území určené k zástavbě rodinnými domy nebo je již část těchto pozemků zastavěna; současně navrhovaná protihluková stěna č. 22 (o délce 300 m a výšce 4 m) je nedostatečná.
2. **MUDr. Jana Zagroby**, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava–Mariánské Hory, **Tomáše a Marcely Boniatti,** oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek, **Iva a Annamarie Bubeníčkových**, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, **Luďka a Aleny Brantálových,** oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, **Radka a Šárky Nytrových**, oba bytem ČSA 1944, Frýdek-Místek, **Rostislava a Jany Matzových**, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, **Mgr. Bc. Jaroslava Gilaram a Bc. Michaely Gilarové**, oba bytem Stará Riviéra 894, Frýdek-Místek, jako **společné námitky** (**dne 24. 5. 2007), v nichž zejména namítají**:
   a) umístěním stavby včetně celé objektové soustavy v km 3,700 – 4,100 a jejím následným provozem může dojít k omezení a narušení vlastnických práv k pozemkům a stavbám, jež jsou umístěny v bezprostřední blízkosti (a jsou umístěny v souladu s územním plánem obce

Baška a platným územním rozhodnutím ze dne 4. 11. 2002, které nabylo právní moci 3. 12. 2002), a proto požadují umístit navrhovanou stavbu, včetně celé objektové soustavy, v dostatečné vzdálenosti od jejich pozemků, příp. staveb, a také požadují vybudování dalších, zejména protihlukových, opatření, aby nedošlo k porušení jejich vlastnických nebo jiných práv souladu se všemi právními normami ČR a s právním řádem Evropské unie; totéž požadují i u stavby *SO 119 – Přeložka místní komunikace IX* umístěné v blízkosti jejich pozemků,

b) dle předložené studie vlivu na životní prostředí budou překročeny hlukové a imisní limity, což bude mít negativní dopad na jejich pozemky, které budou znehodnoceny a vzniknou tak škody na jejich majetku,

c) stavba *SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898* je navržena jako vzdušné vedení, přičemž dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu (dále jen „vyhláška OTP“), mají být tato vedení umístěna pod zem, neboť se nepochybně jedná o zastavěnou část obce a zároveň zde probíhá výstavba příjezdové komunikace, kdy by bylo vhodnější vést dané vedení v okraji této komunikace,

d) je podezření, že stávající stavba vedení 22 kV je vybudována jako neoprávněná.

Současně požadují vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí, v němž vyhodnotí umístění, provedení a následný provoz stavby ve vztahu k jejich pozemkům zejména z hlediska hluku a imisních limitů,

3. **Občanského sdružení Děti Země** – Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 48/51, Brno (**dne 29. 5. 2007) –** (dále jen „Děti Země“; pozn. námitky jsou formulovány téměř shodně jako v odvolání tohoto sdružení proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2. 11. 2006 a směřují proti napadenému rozhodnutí, ačkoli toto ještě vydáno nebylo), v nichž namítají:

   a) rozpor s právní úpravou ochrany evropsky významných lokalit (dále jen „EVL“), neboť z podkladů vyplývá, že uskutečnění záměru výstavby obchvatu by mělo mít na EVL negativní vliv,

   b) neposouzení vlivů záměru na území EVL *Niva Morávky* zákonem stanoveným postupem, z čehož dovozují, že územní rozhodnutí bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Jelikož ze stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 19. 7. 2005 vyplývá, že vliv stavby na uvedenou EVL nelze vyloučit, měl správní orgán ve smyslu ust. § 45i odst. 2 téhož zákona záměr posoudit dle zvláštních právních předpisů, tj. na základě stanoviska dle ust. § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ zákon EIA“). Stavební úřad při neexistenci tohoto stanoviska vydal rozhodnutí v rozporu s ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 s § 47 odst. 3 správního řádu, ust. § 35 odst. 3, § 126 odst. 1 a § 138 odst. 1 a 2 stavebního zákona a ust. § 3 odst. 3 písm. b) prováděcí vyhlášky,

   c) nenaplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody, neboť nebylo prokázáno, že záměr nebude mít negativní vliv na EVL (viz výše) a nebylo prokázáno, že neexistuje jiné variantní řešení záměru s menším negativním vlivem nebo bez něj při současném prokázání naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění ochrany a celistvosti území NATURA 2000,

   d) neakceptování předloženého *Hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natura 2000* zpracovaného dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody Mgr. Janem Losíkem (08/2005), kde je uvedeno, že „realizace stavby nebude mít <u>významný negativní vliv</u> na lokalitu soustavy NATURA 2000“, přičemž však podle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody musí být <u>*negativní vliv*</u> zcela vyloučen,

e) nezákonnost rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 17. 5. 2006 z důvodu, že jeho podkladem bylo rovněž „Posouzení hodnocení vlivu stavby na lokality soustavy Natury 2000 dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody Silnice I/48 FRÝDEK-MÍSTEK, OBCHVAT“ zpracované Mgr. Janem Losíkem zpracované Mgr. Stanislavem Mudrou, z něhož vyplývá, že záměr stavby bude mít významný negativní vliv na EVL,
f) neposouzení existujícího variantního řešení záměru tzv. „severní varianty“, přesto, že se o této variantě zmiňuje MŽP ve svém stanovisku ze dne 7. 6. 2004, toto však nebylo posouzeno z hlediska vlivů na území EVL,
g) rozpor s podmínkami ochrany EVL obsaženými v ust. § 45i zákona o ochraně přírody a článku č. 6 Směrnice Rady č. 92/43/EHS, tzn. rozhodnutí stavebního úřadu je i v rozporu s ust. 37 odst. 2 a ust. § 39 stavebního zákona,
h) absenci rozhodnutí o kompenzačních opatřeních dle ust. § 45i odst. 11 zákona o ochraně přírody, která musí být nejen uložena, ale i realizována před schválením záměru podle citovaného ustanovení zákona,
i) rozpor rozhodnutí stavebního úřadu se zákonnými podmínkami přípustnosti zásahů do přírodní památky Profil Morávky, neboť není udělena výjimka ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody, kterou dle ust. § 43 téhož zákona uděluje vláda,
j) nezákonnost územní rozhodnutí, neboť, dle jejich názoru, bylo vydáno bez rozhodnutí podle ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody o jiných zamýšlených činnostech a zásazích vymezených v bližších ochranných podmínkách přírodní památky než jen o *vjezdu vozidel*. Vyhláška Okresního národního výboru ve Frýdku-Místku ze dne 27. 2. 1990, kterou je určen chráněný přírodní výtvor „Profil Morávky“, ve svém článku č. 2 vymezuje ochranné podmínky, jež se netýkají pouze vjezdu vozidel, ale také dalších činností (vstup osob na území, užívání stávajících stavebních objektů atd.); z formulace bližších ochranných podmínek uvedené přírodní památky je zřejmé, že daný záměr je na území přírodní památky vyloučen.
k) vydání územního rozhodnutí v rozporu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), a ust. 4 odst. 1 vyhlášky OTP, tj. z hlediska požadavků na zachování pohody bydlení, ve vztahu k hluku. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 ze dne 2. 2. 2006, je zapotřebí u řady dotčených nemovitostí, kde dojde k navýšení hlukové zátěže, vzít v úvahu i další doprovodné negativní účinky provozu; z podkladů není zřejmé, jak je zajištěna pohoda bydlení obyvatel z hlediska rizika zastínění obytných domů či snížení pohledů z nich, zejména s ohledem na protihlukové stěny o výšce 2 – 4 m,
l) absenci závazného stanoviska dotčeného orgánu k zásahu do krajinného rázu dle ust. § 149 správního řádu k nově navrženým protihlukovým stěnám o větších výškách i rozsahu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, sp. zn. 6 A 97/2001-39)

4. **Sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd – Beskydčan** (dále jen „občanské sdružení Beskydčan“), (**dne 31. 5. 2007**- elektronickou cestou - emailem - zasláno stavebnímu úřadu dne 28. 5. 2007), v němž uvádí:
   a) stejné námitky jako v celém bodě 3 (viz výše),
   b) námitky, že stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí je dle ust. § 10 odst. 3 zákona EIA bylo v době vydání územního rozhodnutí neplatné, neboť platnost tohoto stanoviska skončila uplynutím 2 let od jeho vydání,
   c) námitky, že záměr je v rozporu se závaznými limity využití území dle územního plánu VÚC Beskydy, a to konkrétně s bodem 5 písm. a) přílohy č. 2 Sdělení Ministerstva pro místní rozvoj č. 143/2002 Sb., kterým byla vyhlášena závazná část VÚC Beskydy, a dle kterého

veškeré zásahy, které by mohly negativně ovlivnit funkci biokoridorů a biocenter, jsou nepřípustné; z tohoto limitu není přípustná žádná výjimka,

d) námitky, že jsou rozpory mezi podklady rozhodnutí, jež se týkají ochrany před hlukem a projektovou dokumentací, které vyplývají ze závazného stanoviska KHS ze dne 13. 11. 2006 (uvádí realizaci 27 protihlukových stěn o celkové délce 8.188 m a ploše 32.208 m^2) a závěrů hlukové studie 8/2006 (uvádí realizaci protihlukových stěn o celkové délce 8.304 m a ploše 36.658 m^2),

e) námitky k závaznému stanovisku KHS, v němž tato posoudila vlivy nadlimitního hluku u 5 zahradních chatek v kolonii v km 2.400 – 2.440 tak, že tyto nemovitosti nepovažuje za chráněný venkovní prostor, neboť dle evidence katastru nemovitostí se jedná o zastavěné plochy, příp. ostatní plochy. Dle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“), je chráněný venkovní prostor definován dle skutečného stavu užívání nemovitostí, nikoli dle zápisu v katastru nemovitostí. Proto není v souladu se zákonem postup KHS, v němž připouští případné dodatečné vydání povolení dle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona pro tyto nemovitosti. Z uvedeného ustanovení zákona však vyplývá, že se vztahuje k již stávajícím zdrojům hluku, nikoli k umístění nového zdroje.

f) námitky, že stavební úřad měl podle ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení zastavit, pokud navrhovatel v přiměřené lhůtě, maximálně však 12 měsíců, podaný návrh nedoplnil potřebnými údaji nebo podklady. Stavební úřad několikrát (poprvé dne 23. 11. 2005) vyzval navrhovatele k předložení potřebných podkladů, k tomu stanovil vždy novou lhůtu a územní řízení vždy znovu přerušil i přesto, že dle citovaného ustanovení zákona nelze lhůtu o přerušení územního řízení prodloužit dalším rozhodnutím.

g) Námitky k postupu stavebního úřadu, který, dle jeho názoru, postupoval v rozporu s ust. § 3 odst. 2, § 18 odst. 3, § 24, § 26 a § 51 správního řádu, neboť neuvědomil účastníky řízení o jeho zahájení bezodkladně, ale až po uplynutí více než 10 měsíců a až do dne 11. 9. 2006 nedoručoval stavební úřad písemnosti týkající se řízení žádnému z účastníků řízení, jen navrhovateli.

5. **Jiřiny Poláchové**, bytem Dobrá 627, Dobrá, prostřednictvím jí zmocněného zástupce, Mgr. Luďka Šikoly, advokáta, se sídlem advokátní kanceláře Dvořákova 13, Brno **(dne 29. 5. 2007), v nichž uvádí**:

a) stejné námitky jako v bodech 3.b), c), d), e), f), g), i), k), l), a dále v bodě 4 b), d), e), f), g).

b) rozpor územního rozhodnutí s ust. § 13 odst. 1 vyhlášky OTP, dle něhož nesmí negativní účinky staveb, mimo jiné také hluk, překročit limity uvedené v příslušných předpisech. U nemovitosti jmenované je dle hlukové studie stanovena budoucí úroveň hluku jako těsně podlimitní, neboť max. hlukový limit pro noční dobu není dosažen je o 0,1 dB, přičemž ale zpracovatel hlukové studie 2006 uvádí, že program, dle kterého byla zpracována, pracuje s tolerancí 0,2 dB, a není tak ve skutečnosti jednoznačně zajištěno dodržení hlukových limitů.

c) námitky k navrhovanému umístění obchvatu, které je výrazným negativním zásahem do vlastnického práva ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod, s ust. § 128 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 108 stavebního zákona.

Stavební úřad dne 4. 6. 2007 vyzval paní Jiřinu Poláchovou prostřednictvím jejího zástupce, aby své podání ze dne 29. 5. 2007 doplnila o plnou moc opravňující jejího zástupce k učinění úkonů v předmětné věci. Požadovanou plnou moc stavební úřad obdržel dne 21. 6. 2007. Současně s touto plnou mocí obdržel stavební úřad doplnění jmenované k podaným námitkám obsahující kopii protokolu o aktuálním měření hluku u rodinného domu č. p. 627 v Dobré ve venkovním i vnitřním prostoru, z jehož závěrů vyplývá, že požadavky nařízení vlády na hygienický limit v chráněném

venkovním prostoru uvedené stavby (měřená místa č. 1 a 3) pro denní i noční dobu jsou překročeny. V chráněném vnitřním prostoru rodinného domu č. p. 627 (měřené místo č. 2 – jídelna) je hygienický limit dle nařízení vlády pro denní dobu dodržen, pro noční dobu leží v pásmu nejistoty měření, kde nelze deklarovat nedodržení či dodržení požadovaných hodnot.

V době od 22. 5. 2007 do 2. 8. 2007 obdržel stavební úřad na základě jeho žádostí další stanoviska a vyjádření k územnímu řízení o umístění dané stavby od dotčených orgánů a správců inženýrských sítí, konkrétně se jedná o:
- Dne 22. 5. 2007 stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2007, v němž je požadováno, aby byla stavba umístěna v souladu s platnými právními předpisy a technickými normami.
- Dne 24. 5. 2007 stanovisko Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 5. 2007, který dle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 449/2001, o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, požadoval v úsecích, kde se počítá s vybudováním zábran (protihlukových stěn nebo plotu) pouze na jedné straně silnice, bylo zhotoveno oplocení ve stejné délce na straně protilehlé k těmto zábranám z důvodu bezpečnosti silničního provozu, tj. zamezení vniknutí zvěře na silnici z nechráněné strany, jejímu pobíhání na silnici a její srážky s projíždějícím vozidlem.
- Dne 7. 6. 2007 stanovisko navrhovatele k uplatněným námitkám, z něhož vyplývá, že Hluková studie z 8/2006 byla zpracována v souladu s nařízením vlády, které zpřísnilo požadavky na ochranu zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru tak, že lze předpokládat rezervu mezi výpočtem a následně naměřenými hodnotami akustického tlaku z provozu. Dále navrhovatel uvedl, že chyby ve stanovisku KHS týkající se délek a ploch protihlukových stěn jsou pouze chyby v opisu. K námitkám paní Poláchové uvedl, že již v současné době je u jejího domu č. p. 627 umístěna protihluková stěna na silnici R 48, která je v rámci navrhované stavby obchvatu doplněna tak, aby zajistila uvedenou stavbu před hlukem ze stávající silnice i navrhovaného obchvatu. Protihluková stěna je umístěna severně od domu ve vzdálenosti cca 25 m, tudíž se nepředpokládá zastínění nemovitosti.
- Dne 12. 6. 2007 obdržel stavební úřad opravné usnesení KHS č. j. HOK/OV-5326/215.5.1/07, jímž byla z důvodu zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení stanoviska provedena oprava odůvodnění stanoviska KHS ze dne 13. 11. 2006 tak, že jeho část textu ve znění: „po realizaci 27 protihlukových stěn o celkové délce 8 188 m a celkové ploše 32 208 m^2“ po opravě zní: „po realizaci 29 protihlukových stěn o celkové délce 8 304 m a celkové ploše 36 658 m^2“.
- Dne 4. 7. 2007 stanovisko ČEZnet, a. s., k existenci komunikačního vedení.
- Dne 13. 7. 2007 vyjádření net4net, a. s., o existenci podzemních telekomunikačních vedení.
- Dne 19. 7. 2007 doplnění návrhu na vydání územního rozhodnutí učiněné navrhovatelem obsahující závazné stanovisko KHS ze dne 19. 7. 2007, v němž uvedený dotčený orgán souhlasí s projektovou dokumentací pro územní řízení předmětné stavby s podmínkou, že v projektové dokumentaci pro stavební řízení bude ověřen způsob využívání ploch pro 5 venkovních ploch u zahradních chatek v zahrádkářské kolonii (v km 2400-2440 staničení). Dále navrhovatel stavebnímu úřadu doložil rozptylovou studii Silnice I/48 Frýdek – Místek – obchvat zpracovanou Ing. Petrem Fiedlerem (autorizace č. j. 2410/740/02 dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“)) v září roku 2002.
- Dne 20. 7. 2007 stanovisko KHS k námitkám paní Poláchové, které si vyžádal stavební úřad opatřením ze dne 9. 7. 2007. Z obsahu stanoviska KHS vyplývá, že hlučnost z provozu stávající silnice R 48 zřejmá z předloženého měření hluku je řešena se správcem silnice R 48. Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž u rodinného domu č. p. 627 v roce 2020, přičemž započítává vliv nových dopravních staveb (dálnice D 47, mimoúrovňové křižovatky Olešná) a dále nárůst dopravy v souvislosti s provozem průmyslové zóny v Nošovicích a automobilky Hyundai. Hluková studie z 8/2006 neřeší stávající protihlukovou stěnu o výšce 3,5 m, ale počítá se stěnou

navrženou pro obchvat o výšce 6 m. KHS potvrdila v závěru platnost jejího stanoviska ze dne 7. 5. 2007 a opravného usnesení ze dne 7. 6. 2007.
- Dne 1. 8. 2007 stanovisko orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, jímž byl udělen souhlas dle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody k zásahu do krajinného rázu v souvislosti s realizací předmětné stavby – úpravy protihlukových opatření o max. výšce 4,5 m. Souhlas byl správním orgánem podmíněn ozeleněním protihlukových stěn popínavými rostlinami v maximální míře s tím, že projekt ozelenění bude předložen v dalším stupni projektové dokumentace k odsouhlasení. Dne 2. 8. 2007 obdržel stavební úřad sdělení o opravě tohoto stanoviska usnesením č. j. OŽPaZ/6922-2/2007/Kos/246 z téhož dne, v němž byla v odůvodnění stanoviska věta ve znění: „U upravených protihlukových stěn jejich výška nepřesáhne 4,5 m.“ nahrazena větou ve znění: „U upravených protihlukových stěn jejich výška nepřesáhne 6 m.“

Ve spise je, vzhledem k námitkám uvedeným pod č. 2 e), také založena dohledaná dokumentace ke stavbě stávajícího vedení 22 kV na katastrálním území Kunčičky u Bašky, z níž lze dovodit, že tato stavba byla povolena a zkolaudována.

Protože stavební úřad i navrhovatel s ohledem na uplatněné námitky doplnili podklady pro rozhodnutí, oznámil stavební úřad opatřením ze dne 23. 7. 2007 účastníkům řízení, že podle § 33 odst. 2 správního řádu se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění a to ve lhůtě do 3 dnů po doručení tohoto opatření. Současně stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky a námitky v předem stanovené lhůtě a že z uvedeného důvodu toto ustanovení neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námitky. Opatření bylo účastníkům řízení doručováno v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a ust. § 48 prováděcí vyhlášky a dále ust. § 26 odst. 2 správního řádu (na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku bylo opatření vyvěšeno dne 24. 7. 2007, tzn. že doručeno bylo dne 8. 8. 2007). Žádný z účastníků řízení však tohoto práva nevyužil.

Po posouzení návrhu a provedeném správním řízení vydal stavební úřad dne 14. 8. 2007 pod č. j. SÚ/5137/05/Ra podle ust. § 39 stavebního zákona a ust. § 4 prováděcí vyhlášky územní rozhodnutí o umístění navrhované stavby, v jehož výroku uvedl všechny stavební objekty, které stavba obsahuje, stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, jež vyplývaly jak z vyjádření účastníků řízení, tak z podmínek dotčených orgánů, a stanovil také dobu platnosti územního rozhodnutí. Rovněž stavební úřad rozhodl o všech námitkách účastníků řízení, přičemž námitce občanského sdružení Děti Země týkající se použití místně původních druhů rostlin pro ozelenění tělesa komunikace vyhověl podmínkou č. 19 rozhodnutí, vyhověl i námitce Jiřiny Poláchové týkající se rozporu mezi rozsahem protihlukových stěn v předložené dokumentaci a požadavky KHS a ostatní námitky zamítl. V odůvodnění rozhodnutí byl popsán průběh správního řízení, byly uvedeny podklady, jenž byly podkladem pro toto rozhodnutí včetně úvah, které vedly stavební úřad k vydanému výroku v předmětné věci a k rozhodnutí o všech námitkách.

Stavební úřad doručoval rozhodnutí v souladu s ust. § 42 odst. 2 stavebního zákona a ust. § 48 prováděcí vyhlášky veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Baška, Obecního úřadu Staré Město a Obecního úřadu Dobrá. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15-ti denní lhůty vyvěšení rozhodnutí na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl den doručení rozhodnutí den 31. 8. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro

podání odvolání, přičemž posledním dnem pro podání odvolání se stal den 17. 9. 2007 (s přihlédnutím k ust. § 27 odst. 2 správního řádu).

Proti vydanému rozhodnutí ve lhůtě pro uplatnění řádného opravného prostředku dle ustanovení § 54 odst. 2 správního řádu, podali odvolání:

I. Stanislav Horák, bytem Dobrá 540, 739 51 Dobrá (dne 31. 8. 2007), který uvedl, že je vlastníkem pozemků parc. č. 419 (PK), 421/2 (PK), 421/4 (PK), 423 (PK) a 424 (PK) v k. ú. Dobrá u Frýdku-Místku a že realizací navrhované stavby by mu byly tyto pozemky znepřístupněny.

II. obec Baška (dne 3. 9. 2007), která uvedla, že:

a. při projednávání dané stavby nebyly vzaty v úvahu vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů, především následný zvýšený provoz kamionové dopravy, čímž dojde k podstatnému zhoršení vlivu na životní prostředí v okolí silnice R 48.
b. je nutné jako minimální opatření chápat protihlukové bariéry v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro přilehlé k. ú. Kunčičky u Bašky v délce křížení R 48 s řekou Ostravicí o výšce 4 m, a to až za hranicí řeky Ostravice ze strany k. ú. Staré město (pozn. odvolatele: zvýšení možnosti šíření hladiny zvuku po vodní hladině řeky Ostravice, a tím zvýšení negativního vlivu nejen v dotčených částech obce, ale i v jejích vzdálenějších částech).
c. nesouhlasí s odůvodněním námitky č. 9 týkající se stavby SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898, kterou navrhovatel nechce umístit pod zem, neboť se jedná o území určené k zástavbě rodinnými domy, přičemž jeho část je již zastavěna.

III. Jiřina Poláchová prostřednictvím Mgr. Luďka Šikoly (dne 14. 9. 2007), v němž uvádí, že:

a. rozhodnutí není v souladu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), s ust. § 4 odst. 1 (pohoda bydlení) a § 13 odst. 1 vyhlášky OTP (negativní účinky stavby, zejména hluk, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech) a nezákonně zasahuje a omezuje vlastnická práva odvolatelky:

   1. stavební úřad posuzoval námitku týkající se pohody bydlení pouze na základě Hlukové studie z 8/2006 a rozptylové studie a neposuzoval další faktory pohody bydlení definované ve vyhlášce OTP; z judikatury (NSS č. j. As 44/2005 – 116 ze dne 2. 2. 2006) vyplývá, že otázka zachování pohody bydlení není závislá jen na obsahu podkladových stanovisek, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností,
   2. z Hlukové studie z 8/2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru (zahrada u rodinného domu odvolatelky) velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku a v noční době bude vypočtená hladina hluku nižší jen o 0,1 dB; podle zmíněného rozsudku soudu i když nebyl překročeny maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení,
   3. hluková studie byla zpracována za předpokladu dokončení dálnice D 47 a jejího propojení s Polskem, který nemusí být do roku 2020 vůbec splněn, a dále vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* (Ing. Petr Šance – dopravní inženýrství, Brno 2005), který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai v této zóně a nezohledňuje její specifické nároky na dopravu; lze tak pochybovat o tom, zda budou dodrženy požadavky na pohodu bydlení v okolí komunikace,
   4. i když navrhovaná protihluková stěna na severozápadní straně rodinného domu odvolatelky o výšce 6 m nebude sama o sobě zastiňovat její pozemky, dojde k narušení pohody bydlení, neboť podél jihozápadní hranice pozemku je v současné době vystavěn násep mostu o výšce 3 – 7 m, tj. další dopravní stavba výrazně převyšující terén, a z východní strany tvoří společnou stěnu s mým rodinným domem další dům; po vybudování

zvýšené protihlukové stěny se nemovitost odvolatelky ocitne v ohrazení, což spolu s téměř hraničním hygienickým limitem hluku velmi výrazně zasáhne do pohody bydlení,

5. v hlukové studii byly jako jediné možné řešení hluku zvažovány protihlukové stěny, avšak jiná opatření, jako např. snížení hladiny hluku položením speciálního povrchu komunikace nebo lokální snížení rychlosti, posouzena nebyla,

b. rozhodnutí stavebního úřadu nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a je tak vydáno v rozporu s ust. § 46 správního řádu:

1. podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť Hluková studie z 8/2006, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2001; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně,

2. stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/246, o souhlasu se zásahem do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody je nezákonné, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen "zákon č. 500/2004 Sb.“). Dle jejího názoru, původní hluková studie z 7/2003 uvádí výšku protihlukových stěn max. do 4,5 m s tím, že další jejich zvyšování není efektivní a je nežádoucí vzhledem k negativnímu vlivu na krajinný ráz, kdežto Hluková studie z 8/2006, z níž vychází i uvedené stanovisko, navrhuje zvýšení protihlukových stěn v některých úsecích až na 6 m a neřeší vliv na krajinný ráz; uvedené stanovisko dotčeného orgánu není ve vztahu k rozporným hlukovým studiím, resp. výškám protihlukových stěn z hlediska krajinného rázu nijak odůvodněno, což dokládá i sdělení o opravě ze dne 2. 8. 2007, jímž byla opravena výška protihlukových stěn ve stanovisku ze 4,5 m na 6 m bez jakékoli jiné změny obsahu stanoviska; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a tím i s ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody,

3. stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví, KHS, ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5/06 a ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5/07 jsou nezákonná, přičemž požaduje postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Dle jejího názoru KHS v odůvodnění prvního stanoviska ve věci 5 venkovních ploch u zahradních chatek v kolonii v km 2400 – 2440 staničení nevychází ze skutečného stavu užívání těchto ploch, jež jsou nepochybně k rekreaci, ale z evidence katastru nemovitostí, což je v rozporu s definicí v ust. § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví; rovněž nelze u těchto ploch připustit dodatečné vydání povolení podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona, neboť se nejedná o stávající zdroj hluku; tento rozpor nemůže odstranit ani následně vydané stanovisko uvedeného dotčeného orgánu ze dne 19. 7. 2007, v němž byla stanovena podmínka, podle níž má být v projektové dokumentaci pro stavební řízení ověřen způsob využívání uvedených venkovních ploch; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a s ust. § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví; při vydání stanoviska ze dne 19. 7. 2007 se KHS dopustila i procesního pochybení, když v téže fázi vydala druhé, typově shodné, závazné stanovisko, které nemá formu doplnění či opravy závazného stanoviska, ani jej neruší nebo nenahrazuje, a bylo tedy vydáno v rozporu s ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (ne dvakrát v téže věci).

c. v řízení byly procesní vady:

1. stavební úřad v rozporu s ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení nezastavil – shodně s námitkou v bodě 5.a), resp. 4.f)
2. stavební úřad neoznámil účastníkům řízení jeho zahájení bez zbytečného odkladu - shodně s námitkou v bodě 5.a), resp. 4.g)

d. vlivy záměru na území EVL *Niva Morávky* nebyly posouzeny zákonem stanoveným postupem a územní rozhodnutí tak bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody - shodně s námitkou v bodě 5.a), resp. 3.b)
e. z podkladů nevyplývá naplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody - shodně s námitkami v bodě 5.a), resp. 3.c), d), e), f), g),
f. rozhodnutí je vydáno bez výjimky ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody, kterou dle ust. § 43 téhož zákona uděluje vláda - shodně s námitkou v bodě 5.a), resp. 3.i),
g. stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí je neplatné – shodně s námitkou 5.a) resp. 4.b.

IV. Ivo a Annamarie Bubeníčkovi, oba bytem Výškovická 2264/115, Ostrava-Zábřeh, Luděk a Alena Brantálovi, oba bytem Výškovická 2579/75, Ostrava-Zábřeh, Rostislav a Jana Matzovi, oba bytem Cihelní 577, Frýdek-Místek, Marek Farník bytem U Lesa 1055/74, 700 30 Ostrava–Hrabůvka, Kateřina Farníková, bytem Volgogradská 2524/55, 700 30 Ostrava–Zábřeh, Tomáš a Marcela Boniatti, oba bytem Javorova 2944, Frýdek-Místek, Radek a Šárka Nytrovi, oba bytem ČSA 1944, Frýdek-Místek, a MUDr. Jan Zagroba, bytem Hudební 1242/5, 709 00 Ostrava–Mariánské Hory (dne 17. 9. 2007) jako **společné odvolání, v němž** jmenovaní uvedli obdobné námitky jako ve svém podání ze dne 24. 5. 2007 a dále je doplnili o následující požadavky a námitky:

a. požadují umístit navrhovanou stavbu v km 3.700 – 4.100, včetně celé objektové soustavy, v dostatečné vzdálenosti od jejich pozemků a také vybudování dalších, zejména protihlukových a protiprachových opatření – shodně s námitkou v bodě 2.a),
b. požadují zajištění ochranných opatření, která zaručí, že stavbou vyvolané negativní jevy (hlučnost, prašnost, emise) budou hluboko pod hraničními hodnotami příslušných norem a právních předpisů,
c. požadují obdobně řešit i stavbu SO 119 – Přeložka místní komunikace IX,
d. požadují trvalý monitoring a vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí – téměř shodně s námitkou v bodě 2.b),
e. namítají, že překročení hlukových a imisních limitů bude mít negativní dopad na jejich pozemky, které budou znehodnoceny a vzniknou tak škody na jejich majetku – shodně s námitkou v bodě 2.c),
f. požadují všechny výše uvedené úkony provádět s ohledem na plánovaný nárůst dopravy v budované průmyslové zóně Nošovice,
g. namítají, že stavební úřad má posoudit umístění stavby podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona, a to v návaznosti na ust. § 4 odst. 1 vyhlášky OTP, tj. požadavky na zachování pohody bydlení, a ust. § 13 odst. 1 téže vyhlášky; z hlukové studie 2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru (zahrada u rodinných domů) velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku nebo je bude dokonce přesahovat, v noční době bude vypočtená hladina hluku i vyšší než je maximální hygienický limit (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 – 116, i když nebyly překročeny maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení). Stavební úřad uvedl, že při posuzování pohody bydlení vycházel ze stanovisek KHS a rozptylové studie, které se však netýkají dalších faktorů pohody bydlení dle vyhlášky OTP,
h. namítají, že i když navrhovaná protihluková stěna (zvýšení stávající stěny ze 3m na 4 m) nebude sama o sobě zastiňovat pozemky jmenovaných, dojde k narušení pohody bydlení,

neboť ze severozápadní strany ve vzdálenosti 120 m až 80 m od hranice pozemků bude vystavěn 8 m vysoký val a 4 m vysoká protihluková stěna, přičemž obě stavby výrazně převyšující okolní terén; část pozemků není chráněna protihlukovou stěnou vůbec, zejména na mostním objektu přes řeku Ostravici, což spolu s téměř hraničním hygienickým limitem hluku velmi výrazně zasáhne do pohody bydlení,

i. namítají, že stavba *SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898* (vzdušné vedení) není dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky OTP umístěna pod zem, i když se nepochybně jedná o zastavěnou část obce a zároveň zde probíhá výstavba příjezdové komunikace, kdy by bylo vhodnější vést dané vedení v okraji této komunikace – shodná námitka jako v bodě 2.d),

j. namítají, že podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť Hluková studie z 8/2006, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2001; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně,

V. občanské sdružení Beskydčan (dne 17. 9. 2007), které obsahuje shodné námitky jako v jeho podání ze dne 31. 5. 2007 a dále je doplňuje o následující námitky:

a. je namítán rozpor vydaného rozhodnutí s právní úpravou ochrany EVL - shodně s námitkou v bodě 4.a), resp. 3.a),

b. je namítáno, že vlivy záměru na území EVL *Niva Morávky* nebyly posouzeny zákonem stanoveným postupem a územní rozhodnutí tak bylo vydáno bez podkladu dle ust. § 45i odst. 8 zákona o ochraně přírody - shodně s námitkou v bodě 4.a), resp. 3.b),

c. je namítáno nenaplnění podmínek pro povolení záměru dle ust. § 45i zákona o ochraně přírody, když 3 ze 4 podkladů výslovně konstatují, že stavba by měla negativní vliv na EVL - shodně s námitkami v bodě 4.a), resp. 3.c), d), e), f), g),

d. je uplatněna shodná námitka s námitkou pod bodem 4.a), resp. 3.h), že nebylo vydáno rozhodnutí o kompenzačních opatřeních dle ust. § 45i odst. 11 zákona o ochraně přírody; tvrzení stavebního úřadu na str. 27 napadeného rozhodnutí, že hodnocení dle ust. § 45i odst. 11 téhož zákona *neprokázalo negativní vliv na území Natura 2000*, je nesprávné a neodpovídá skutečnosti, neboť i když krajský úřad jako orgán ochrany přírody údajně do svého rozhodnutí ze dne 17. 5. 2006 stanovil podmínky ke zmírnění negativního zásahu (uvedeno na straně 26 napadeného rozhodnutí), nejedná se o kompenzační podmínky dle citovaného ustanovení zákona. Dle jeho názoru si tato tvrzení navzájem odporují, neboť pokud by nebyl prokázán negativní vliv, nebylo by nutné stanovovat podmínky k jeho zmírnění,

e. je uplatněna námitka shodná s námitkou v bodě 4.b) s doplněním, že závěr stavebního úřadu, že stanovisko k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí je platné, je nesprávný, protože neexistuje žádný důvod, proč by se omezení platnosti tohoto stanoviska podle ust. § 10 odst. 3 zákona EIA nemělo vztahovat i na stanoviska vydaná dle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a s využitím argumentu *„a maiori ad minus“* lze logicky dovodit, že omezení platnosti se aplikuje i na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy. Dále namítá, že stavební úřad na straně 31 napadeného rozhodnutí sám odkazuje na ust. § 10 odst. 4 zákona EIA, což by postrádalo smysl, jestliže by se úprava obsažená v ust. § 10 tohoto zákona nevztahovala na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy,

f. je uplatněna námitka shodná s námitkou v bodě 4.a), resp. 3.i), že nebylo vydáno rozhodnutí o výjimce ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody s doplněním, že rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti zákona č. 218/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb. , o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 218/2004 Sb.“), a proto bylo nutné dle tohoto zákona postupovat, neboť přechodná ustanovení právních předpisů mohou upravovat pouze procesní postupy, nikoli hmotněprávní podmínky vydání rozhodnutí, i nimž nepochybně patří i zákaz obsažený v ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody (srovnat s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. A 127/2002-28, publikovaný pod č. 461/2005 Sb. NSS).

h. je uplatněna námitka shodná s námitkou v bodě 4.a), resp. 3.i), že nebylo vydáno rozhodnutí podle ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody o jiných zamýšlených činnostech a zásazích s doplněním, že skutečnost, že obsahově stejná námitka byla v jiném správním řízení MŽP uznána jako neopodstatněná, není vzhledem k povinnostem stavebního úřadu dle ust. § 35 odst. 3, § 126 odst. 1 a § 138 odst. 1 a 2 stavebního zákona a ust. § 3 odst. 3 písm. b) prováděcí vyhlášky relevantní,

i. je uplatněna námitka shodná s námitkou v bodě 4.b), že záměr je v rozporu se závaznými limity využití území dle územního plánu VÚC Beskydy s doplněním, že posouzení záměru z hlediska jeho souladu s územně plánovací dokumentací přísluší zcela stavebnímu úřadu a jeho odkaz na právní názor MŽP v jeho rozhodnutí ze dne 28. 6. 2006 je nepřípadný,

j. je namítáno, že rozhodnutí není v souladu s ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona (ochrana životního prostředí), s ust. § 4 odst. 1 (pohoda bydlení) a § 13 odst. 1 vyhlášky OTP (negativní účinky stavby, zejména hluk, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech); stavební úřad posuzoval námitku týkající se pohody bydlení pouze na základě Hlukové studie 8/2006 a rozptylové studie a neposuzoval další faktory pohody bydlení definované ve vyhlášce OTP (z judikatury NSS č. j. As 44/2005 – 116 ze dne 2. 2. 2006 vyplývá, že otázka zachování pohody bydlení není závislá jen na obsahu podkladových stanovisek, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností). Z Hlukové studie 8/2006 vyplývá, že i po vybudování protihlukových stěn se bude hladina hluku v chráněném venkovním prostoru u více než poloviny nemovitostí velmi blížit stanoveným maximálním hygienickým limitům hluku (v noční době bude vypočtená hladina dosahovat více než 49 dB) podle zmíněného rozsudku soudu i když nebyl překročeny maximální stanovené limity, pak to ještě nemusí znamenat splnění požadavků na pohodu bydlení,

k. je namítáno, že rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, neboť hluková studie byla zpracována za předpokladu dokončení dálnice D 47 a jejího propojení s Polskem, který nemusí být do roku 2020 vůbec splněn, a dále vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* (Ing. Petr Šance – dopravní inženýrství, Brno 2005), který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai v této zóně a nezohledňuje její specifické nároky na dopravu; lze tak pochybovat o tom, zda budou dodrženy požadavky na pohodu bydlení v okolí komunikace,

1. je uplatněna námitka, že podklady o předpokládaném vývoji objemu dopravy a hlukové zátěže jsou nedostatečné, neboť hluková studie, která vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, tj. v době uvedení obchvatu do provozu, avšak návrh rozpočtu státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2001; dále vychází hluková studie z předpokladu dokončení dálnice D 47, kdy většina jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009, avšak není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně; lze důvodně předpokládat, že po dokončení obchvatu bude tranzitní

doprava dále využívat stávající R 48, kdy dojde s největší pravděpodobností k překročení limitů hluku až do doby dokončení D 47 na polské straně,

m. je namítáno, že stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody, Magistrátu města Frýdek-Místek, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 7. 2007, zn. OŽPaZ/6922/2007/246, o souhlasu se zásahem do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody je nezákonné a je požadován postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Dle jeho názoru původní hluková studie z 7/2003 uvádí výšku protihlukových stěn max. do 4,5 m s tím, že další jejich zvyšování není efektivní a je nežádoucí vzhledem k negativnímu vlivu na krajinný ráz, kdežto hluková studie z 8/2006, z níž vychází i uvedené stanovisko, navrhuje zvýšení protihlukových stěn v některých úsecích až na 6 m a neřeší vliv na krajinný ráz; uvedené stanovisko dotčeného orgánu není ve vztahu k rozporným hlukovým studiím, resp. výškám protihlukových stěn z hlediska krajinného rázu nijak odůvodněno, což dokládá i sdělení o opravě ze dne 2. 8. 2007, jímž byla opravena výška protihlukových stěn ve stanovisku ze 4,5 m na 6 m bez jakékoli jiné změny obsahu stanoviska. Stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a tím i s ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody,

n. je namítáno, že stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví, KHS, ze dne 13. 11. 2006, č. j. HOK/OV-8724/215.5/06 a ze dne 19. 7. 2007, č. j. HOK/OV-6610/215.5/07 jsou nezákonná, přičemž je požadován postup dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Dle jeho názoru KHS v odůvodnění prvního stanoviska ve věci 5 venkovních ploch u zahradních chatek v kolonii v km 2400 – 2440 staničení nevychází ze skutečného stavu užívání těchto ploch, jež jsou nepochybně k rekreaci, ale z evidence katastru nemovitostí, což je v rozporu s definicí v ust. § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví; rovněž nelze u těchto ploch připustit dodatečné vydání povolení podle ust. § 31 odst. 1 téhož zákona, neboť se nejedná o stávající zdroj hluku; tento rozpor nemůže odstranit ani následně vydané stanovisko uvedeného dotčeného orgánu ze dne 19. 7. 2007, v němž byla stanovena podmínka, podle níž má být v projektové dokumentaci pro stavební řízení ověřen způsob využívání uvedených venkovních ploch; stanovisko bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. a s ust. § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví; při vydání stanoviska ze dne 19. 7. 2007 se KHS dopustila i procesního pochybení, když v téže fázi vydala druhé, typově shodné, závazné stanovisko, které nemá formu doplnění či opravy závazného stanoviska, ani jej neruší nebo nenahrazuje, a bylo tedy vydáno v rozporu s ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (ne dvakrát v téže věci),

o. je namítáno, že v územním řízení došlo k procesním pochybením, když stavební úřad v rozporu s ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona územní řízení nezastavil – shodně s námitkou v bodě 4.f) a když stavební úřad neoznámil účastníkům řízení jeho zahájení bez zbytečného odkladu - shodně s námitkou v bodě 4.g).

Stavební úřad opatřením ze dne 19. 9. 2007 vyrozuměl podle ust. § 56 správního řádu účastníky řízení o podaných odvoláních a ponechal jim lhůtu 5 dnů od doručení tohoto vyrozumění, ve které se mohli k odvoláním vyjádřit. Opatření bylo účastníkům řízení doručováno veřejnou vyhláškou. Svého práva využil pouze navrhovatel, který se písemně vyjádřil zejména k námitce p. Horáka v jeho odvolání, kdy uvedl, že umístěním stavby obchvatu nebude zrušen přístup k jeho pozemkům, neboť tyto nejsou ani v současné době přístupné, takže oproti současnému stavu se nic nezmění. Navrhovatel k tomu dále uvedl, že toto bylo potvrzeno i Pozemkovým úřadem v rámci projednání pozemkových úprav, jež se zaměřovalo právě na řešení znepřístupněných pozemků. Stavební úřad poté všechna odvolání spolu se spisem postoupil k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací orgán nejprve uvádí, že § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. *se řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, dokončí podle dosavadních předpisů.* Jelikož

bylo předmětné územní řízení zahájeno dnem podání návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění řešené stavby dne 31. 10. 2005, odvolací orgán postupoval v odvolacím řízení dle citovaného ustanovení zákona. Dále je nutno uvést, že s účinností od 1. 1. 2007 vstoupil v platnost zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č.68/2007 Sb. (dále jen „zákon č. 183/2006 Sb.“), dle jehož ust. § 190 odst. 3 *se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů.* Odvolací orgán postupoval v odvolacím řízení v souladu s citovaným ustanovením zákona.

Odvolací orgán opatřením ze dne 24. 10. 2007 pod č. j. MSK 163245/2007 oznámil účastníkům řízení v souladu s ust. § 33 odst. 2 správního řádu, že se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům i ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění do 5 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně odvolací orgán upozornil účastníky řízení, že v řízeních, ve kterých je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které účastníci řízení mohou uplatnit své připomínky nebo námitky pouze v předem stanovené lhůtě, toto opatření neslouží k tomu, aby se účastníci řízení mohli opětovně vyjádřit k projednávané věci a aby mohli k předmětu řízení uplatnit nové námitky či připomínky. Toto opatření bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dle ust. § 26 odst. 2 správního řádu. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15-ti dnů na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Baška, Obecního úřadu Staré Město a Obecního úřadu Dobrá. Svého práva nahlédnout do podkladů rozhodnutí nikdo z účastníků řízení nevyužil.

Při posuzování včasnosti podaných odvolání dle ust. § 54 správního řádu, dle kterého je odvolání nutno podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, nestanoví-li jinou lhůtu zvláštní právní předpis, odvolací orgán vyhodnotil všechna podaná odvolání jako včasná. Po posouzení obsahu jednotlivých odvolání odvolací orgán zjistil, že některé námitky v nich uvedené nebyly odvolateli uplatněny v průběhu územního řízení ve lhůtě stanovené stavebním úřadem pro jejich podání. Jedná se o:

- námitku v odvolání Stanislava Horáka, že realizací navrhované stavby mu budou znepřístupněny jeho pozemky parc. č. 419 (PK), 421/2 (PK), 421/4 (PK), 423 (PK) a 424 (PK) v k. ú. Dobrá u Frýdku-Místku (viz bod I.),
- námitku v odvolání obce Baška, že při projednávání dané stavby nebyly vzaty v úvahu vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů (viz. bod II.a.),
- námitky v odvolání Jiřiny Poláchové, že:
    - hluková studie z 8/2006 předpokládá dokončení dálnice D 47 do roku 2020 a vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny*, který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai (viz. bod III.a.3.),
    - dojde k narušení pohody bydlení u jejího domu i tím, že po vybudování zvýšené protihlukové stěny se její nemovitost ocitne v ohrazení (viz. bod III.a.4.),
    - v Hlukové studii z 8/2006 nebyla zvažována jiná opatření - snížení hladiny hluku položením speciálního povrchu komunikace, lokální snížení rychlosti (viz. bod III.a.5.),
    - podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod III.b.1.),
- námitky a požadavky ve společném odvolání Iva a Annamarie Bubeníčkových, Luďka a Aleny Brantálových, Rostislava a Jany Matzových, Marka a Kateřiny Farníkových, Tomáše a Marcely Boniatti, Radka a Šárky Nytrových a MUDr. Jana Zagroby, a to:

- požadavek na ochranná opatření i protiprachová, jež zajistí, aby negativní jevy ze stavby byly hluboko pod hraničními hodnotami příslušných norem a právních předpisů (v průběhu územního řízení byl uplatněn požadavek na vyjádření příslušné hygienické stanice a dalších specializovaných institucí k umístění, provedení a provozu stavby a na provedení protihlukových opatření) – (viz bod IV.b.),
- požadavek na trvalý monitoring případných negativních vlivů (viz bod IV.d.),
- požadavek na provedení ochranných opatření a trvalý monitoring negativních vlivů s ohledem na nárůst dopravy v průmyslové zóně Nošovice (viz bod IV.f.),
- námitku, že posouzení umístění stavby podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona, a to v návaznosti na ust. § 4 odst. 1 vyhlášky OTP, tj. požadavky na zachování pohody bydlení, a ust. § 13 odst. 1 téže vyhlášky, je nedostatečné s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 44/2005 – 116 (viz bod IV.g.),
- námitku, že nebudou splněny požadavky na zachování pohody bydlení tím, že ze severozápadní strany ve vzdálenosti 120 m až 80 m od hranice jejich pozemků bude vystavěn 8 m vysoký val a 4 m vysoká protihluková stěna s výrazným převýšením terénu, přičemž část pozemků není chráněna protihlukovou stěnou vůbec (viz bod IV.h.),
- námitku, že podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod IV.j.),

- <u>námitky v odvolání občanského sdružení Beskydčan</u>, že:
  - Hluková studie 8/2006 předpokládá dokončení dálnice D 47 do roku 2020 a vychází z dokumentu *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny*, který byl zpracován před rozhodnutím o vybudování automobilky Hyundai (viz. bod V.k.),
  - podklady jsou z hlediska posouzení hluku nedostatečné, když Hluková studie z 8/2006 vyhodnocuje hlukovou zátěž v roce 2020, ale návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2008 počítá s dokončením obchvatu již v září 2010, že dálnice D 47, včetně jejích úseků bude dokončena v letech 2008 – 2009 a není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně (viz. bod V.l.),

K výše uvedeným námitkám je třeba uvést, že územní řízení je ovládáno zásadou koncentrace řízení zakotvenou v ust. § 36 odst. 1 a 2 stavebního zákona, z níž vyplývá, že účastníci řízení mohou uplatňovat své námitky a připomínky jen ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, tzn. buď nejpozději v den konání ústního jednání nebo v případě, že stavební úřad od tohoto jednání upustil, pak ve lhůtě pro podání námitek a připomínek, s tím, že k později uplatněným námitkám a připomínkám nebude přihlédnuto. O této skutečnosti byli účastníci řízení v průběhu územního řízení stavebním úřadem poučeni (opatření ze dne 11. 9. 2006, a ze dne 27. 4. 2007). Jelikož odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek a účinky zásady koncentrace se vztahují i na odvolací řízení, nemůže k těmto námitkám přihlížet ani odvolací orgán. Tím, že odvolatelé nevyužili svého práva podat námitky proti projednávané věci ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, sami způsobili, že odvolací orgán nemůže již k těmto námitkám přihlédnout.

Odvolací orgán k námitce občanského sdružení Beskydčan týkající se pohody bydlení uvádí, že v návaznosti na ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, ust. § 2 odst. 1 a 2 písm. g) téhož zákona nemůže občanské sdružení uplatňovat námitky, které se netýkají ochrany přírody a krajiny vymezené zákonem o ochraně přírody, neboť mu to citovaný zákon neumožňuje. Odvolací orgán se však touto námitkou bude zabývat, neboť ji uplatnili v územním řízení i další jeho účastníci.

Podle § 59 správního řádu *odvolací orgán přezkoumá napadené rozhodnutí v celém rozsahu; je-li to nutné, dosavadní řízení doplní, popřípadě zjištěné vady odstraní.(1) Jsou-li proto důvody, odvolací orgán rozhodnutí změní nebo zruší, jinak odvolání zamítne a rozhodnutí potvrdí.(2) Odvolací orgán rozhodnutí zruší a věc vrátí správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí, pokud je to vhodnější zejména z důvodu rychlosti nebo hospodárnosti; správní orgán je právním názorem odvolacího orgánu vázán.(3) Proti rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat.(4)*

Odvolací orgán se nejdříve zabýval tím, zda stavební úřad odstranil vady, které mu byly odvolacím orgánem vytknuty v rozhodnutí o odvolání ze dne 21. 3. 2007, tzn. zejména zda byl podaný návrh doplněn podklady, z nichž by vyplývalo, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a zda byla v době vydání rozhodnutí ve věci platná všechna potřebná vyjádření a stanoviska, zejména správců inženýrských sítí na území s umisťovanou stavbou. Odvolací orgán zjistil, že stavební úřad při posuzování umístění navrhované stavby a vydání rozhodnutí vycházel z platných právních předpisů i platných podkladů. Z uvedeného je pak zřejmé, že podaný návrh na vydání územního rozhodnutí, který stavební úřad projednával v územním řízení obsahoval veškerém po doplnění náležitosti vyplývající z ust. § 3 prováděcí vyhlášky.

Dále se odvolací orgán zabýval posouzením, zda stavební úřad návrh vyhodnotil z hledisek uvedených v ust. § 37 stavebního zákona, z něhož vyplývá, že stavební úřad posoudí v územním řízení návrh především z *hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků, přezkoumá návrh a jeho soulad s územně plánovací dokumentací a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům.* Ze spisové dokumentace i ze samotného rozhodnutí stavebního úřadu vyplývá, že navrhovatel k návrhu doložil vyjádření a stanoviska vydaná k projednávané stavbě dotčenými orgány, kterými také prokazoval soulad navrhované stavby z hledisek zkoumaných v územním řízení dle ust. § 37 stavebního zákona. Stavební úřad jednotlivá hlediska v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil.

Přestože odvolatelé namítají, že nebyla doložena všechna potřebná stanoviska, rozhodnutí či vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, je odvolací orgán přesvědčen o tom, že všechna potřebná stanoviska, rozhodnutí a vyjádření byly podkladem pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že předmětné územní řízení je vedeno dle správního řádu účinného do 1. 1. 2006, pak nelze v případě, kdy jsou námitky směřovány do zákonnosti těchto stanovisek a vyjádření dotčených orgánů postupovat dle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Stavební úřad ani odvolací orgán nejsou oprávněni v rámci řízení přezkoumávat zákonnost vyjádření a stanovisek dotčených orgánů, které jsou podkladem pro jeho rozhodnutí, pouze zkoumá, zda stanovisko či vyjádření vydal orgán k tomu příslušný a v zákonem předepsané formě. V územním řízení musí stavební úřad postupovat dle ust. § 126 stavebního zákona, tzn. že může rozhodnout pouze v dohodě nebo se souhlasem dotčeného orgánu. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, která konkrétní stanoviska, vyjádření rozhodnutí byla podkladem pro vydání jeho rozhodnutí. Pokud ze stanovisek dotčených orgánů vyplývaly, v souvislosti s potřebami projednávaného návrhu v území a jeho důsledků, podmínky, u nichž nebylo prokázáno, že je navrhovatel splnil, stavební úřad je zapracoval do podmínek územního rozhodnutí. Podmínky, které se nevztahovaly k umístění stavby ani k projektové přípravě, stavební úřad do podmínek územního rozhodnutí neuvedl, což v rozhodnutí odůvodnil.

Stavební úřad se dostatečně důkladně zabýval souladem návrhu s územně plánovací dokumentací a protože odvolací orgán je povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v celém rozsahu, tj. nezávisle na zjištění orgánu prvního stupně, po vyhodnocení této otázky dospěl k tomuto závěru:

Stavba je umístěna v souladu s platnými územními plány obcí Baška, Staré Město, Dobrá a Frýdek-Místek a také s územním plánem VÚC Beskydy platným od 17. 4. 2002, jehož závazná část byla vyhlášena Sdělením Ministerstva pro místní rozvoj dne 3. 4. 2002 (dále jen „sdělení“). Z přílohy č. 2 sdělení - *Závazná část územního plánu velkého územního celku Beskydy*, z bodu 1 písm. b) vyplývá, že *při využívání území je nutné územně chránit rychlostní komunikaci R 48 Bělotín – Český Těšín – státní hranice Polské republiky v úseku Dub – Rychaltice ve stopě stávající I/48 s navazujícím jižním obchvatem Frýdku-Místku a severním obchvatem Dobré a dále v úseku Dobrá – Třanovice jižně od stávající I/48.* Z bodu č. 4 tohoto sdělení pak vyplývá, že *stavby spojené s realizací tohoto záměru a územně vymezené v grafické části územního plánu v měřítku 1:50000 a 1:100000, opatřeného schvalovací doložkou, jsou veřejně prospěšné. Veřejně prospěšné jsou i vyvolané stavby dopravní a technické infrastruktury, ke kterým dochází v důsledku umístění veřejně prospěšných staveb nadmístního významu.* V bodě 5 sdělení jsou vymezeny limity pro využití území mající nadmístní význam, mezi něž podle písm. b) patří vymezené koridory pro dopravní stavby. Podle písm. a) téhož bodu *jsou limitem také vymezené stávající a navrhované skladebné části nadregionálního a regionálního územního systému ekologické stability, vymezené v hlavním výkresu v měřítku 1:50000; vymezené plochy biocenter a biokoridorů jsou nezastavitelné, přičemž výjimku je možno povolit jen u biokoridorů, které jsou kříženy liniovými částmi staveb dopravních a inženýrských sítí; veškeré zásahy, které by mohly ovlivnit negativně funkci biokoridorů a biocenter, jsou nepřípustné.* Z uvedeného textu je zřejmé, že navrhovaný záměr je v souladu se závaznými limity využití území územního plánu VÚC Beskydy, jelikož se jedná o umístění staveb, pro které je možná výjimka, tj. liniové stavby dopravních a inženýrských sítí. Na podporu tohoto názoru odvolací orgán uvádí, že se k této věci shodně vyjádřili Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ve svém sdělení č. j. ÚPS/77/04 ze dne 15. 1. 2004, v němž uvedl, že navrhovaná trasa předmětné stavby je v souladu s územním plánem VÚC Beskydy, a také MŽP v rozhodnutí č. j. 580/470/ENV/006 ze dne 28. 7. 2006.

K posouzení, zda stavba je umístěna v souladu s obecně technickými požadavky na výstavbu, je nutno uvést, že stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí tuto otázku vyhodnotil zejména z hledisek, která byla uplatňována v podaných námitkách. Pokud by v odůvodnění rozhodnutí stavební úřad vyhodnocoval každé jednotlivé ustanovení tohoto právního předpisu, stalo by se jeho rozhodnutí zcela nepřehledné.

Odvolací orgán k vyhodnocení souladu návrhu s obecně technickými požadavky na výstavbu dále uvádí:
Podle ust. § 4 odst. 1 vyhlášky OTP *musí být při umísťování staveb a jejich začleňování do území respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích.* Odvolací orgán k tomu uvádí, že ve spisové dokumentaci jsou založeny podklady, zejména vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, požární ochrany, i na úseku dopravy, z nichž vyplývá, že s umístěním stavby, tak jak je navrženo, souhlasí. K pohodě bydlení je nutno konstatovat, že tento pojem není uvedenou vyhláškou nijak definován. Jeho obsahem je pak souhrn činitelů a vlivů,

které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé, vhodné pro všechny kategorie uživatelů a byla vytvořena atmosféra klidného bydlení. Ta je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby zábavních podniků – rušení nočního klidu, ze stavebních prací apod.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím a kvalitou zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu (z továren, zemědělské výroby apod.), osluněním aj. Zjišťuje se, v čem případné narušení pohody bydlení v daném případě spočívá a konkretizuje se intenzita jejího narušení. Především se posuzuje, zda nebyly překročeny limitní hodnoty negativních účinků stanovené právními předpisy, zejména hluku, množství škodlivin v ovzduší, intenzita osvětlení. U pojmu pohoda bydlení se tedy nejedná o ustanovení určitého předpisu ani o názor jednotlivce, ale o souhrn vlivů a činitelů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005-116).

K tomu je nutno uvést, že nejspornějšími vlivy na pohodu bydlení jsou v daném případě hluková zátěž a imise z následného provozu řešeného záměru. V novém projednání věci byla navrhovatelem doložena nová Hluková studie z 8/2006 zpracovaná společností TRANSCONSULT, s. r. o., na základě platného právního předpisu. Toto nařízení vlády již neumožňuje provést měření hluku uvnitř hlukem dotčených staveb a poté případně realizovat úpravy na budovách, tak jak to navrhovala řešit hluková studie z roku 2003 zpracovaná na základě předchozího právního předpisu. V nově vypracované Hlukové studii z 8/2006 byl pro vyhodnocení akustické situace proveden výpočet pro stav bez protihlukových stěn a s protihlukovými stěnami s tím, že protihlukové stěny byly polohově a rozměrově navrženy tak, aby v místech referenčních bodů (místa u chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb, které jsou umístěny nejblíže navrhovanému obchvatu či stávajícím komunikacím upravovaným v rámci stavby, a ve výšce 3 m nad terénem), nebyly překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku ve venkovním prostoru 60 dB v denní době a 50 dB v noční době. Takto chráněné prostory jsou i venkovní prostory určené v budoucnu platnými územními plány k zástavbě, která bude mít charakter chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb. Účinnost protihlukových stěn je zakreslena v mapových přílohách s barevným vyznačením izofon a dále je zřejmá z tabulek dokumentujících ekvivalentní hladinu hluku v místech referenčních bodů. Z tabulky na straně 6, 7 a 8 průvodní zprávy Hlukové studie z 8/2006 – *Přehled úrovní ekvivalentní hladiny hluku v místech jednotlivých referenčních bodů* a grafických příloh H.3.2 až H.3.9 je znatelné významné snížení ekvivalentní hladiny hluku z automobilové dopravy při instalaci protihlukových stěn. Přesto však není možné pomocí těchto stěn ochránit všechny chráněné venkovní prostory, proto je u 5 z nich v místech jejich oplocení navrženo průhledné „náhradní protihlukové oplocení“, k němuž bude přistoupeno po zprovoznění obchvatu, a to na základě výsledků měření hluku ze silniční dopravy (podle skutečné akustické situace). V grafických částech Hlukové studie z 8/2006 jsou tato náhradní protihluková oplocení zakreslena. Ze závěru této studie pak vyplývá, že 29 protihlukových stěn o výšce 2 až 6 m, celkové délce 8 304 m a celkové ploše 36 658 m2, event. „náhradní protihlukové oplocení“ o výškách 4 m, celkové délce 316 m a celkové ploše 1 264 m2, zajistí podél silnice R 48, obchvatu Frýdku-Místku, podlimitní hodnoty ekvivalentní hladiny hluku v denní i noční době u všech chráněných venkovních prostorů a chráněných venkovních prostorů staveb. Rovněž je v závěru studie konstatováno, že z hlediska vlivu stavby a jejího provozu na zdraví a bezpečnost obyvatel lze konstatovat, že ve srovnání se současným stavem se situace pro značnou část obyvatel Frýdku-Místku zlepší; převedení velké části dopravy (tranzitní provoz i část místní dopravy) mimo hlavní centrum osídlení přispěje k výraznému snížení rizika střetu motorových vozidel s ostatními účastníky silničního provozu, sníží se stresová a hluková bariéra, kterou v současnosti stávající stav představuje. Dokumentace pro územní řízení zcela respektuje předmětnou hlukovou studii. K dokumentaci pro územní řízení i k hlukové studii bylo vydáno závazné stanovisko KHS, která je příslušným dotčeným orgánem k řešení problematiky hluku a vibrací. Z těchto podkladů vyplývá, že náhradní protihlukové oplocení není předmětem tohoto územního řízení, pouze se jedná o

předběžně řešené opatření, které by bylo nutno učinit po provedení stavby, přičemž by toto vyžadovalo samostatné projednání dle stavebního zákona.

Otázku hluku ve vztahu k výše uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu je nutno vyhodnotit i k jeho další části, kde je uvedeno, že *správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.*

Odvolací orgán ani stavební úřad nepopírá, že by mohlo dojít ke zhoršení pohody bydlení, avšak je nutno přihlédnout k tomu, že se jedná o stavbu veřejně prospěšnou dle schválených územně plánovacích dokumentací, která je umisťována do území, jež nemá žádné zvláštní požadavky na to, aby byl zachován stávající stav v území.

K otázce vlivu imisí z následného provozu řešeného záměru na okolí je nutno uvést, že vliv stavby obchvatu na ovzduší byl řešen již v dokumentaci o hodnocení vlivu záměru na životní prostředí, která byla předmětem veřejného projednávání posudku záměru stavby a ve výsledku bylo vydáno již zmíněné kladné stanovisko MŽP. Podkladem napadeného rozhodnutí je i „Rozptylová studie Silnice I/48 Frýdek-Místek – obchvat“ zpracovaná autorizovanou osobou, Ing. Petrem Fiedlerem, z jejíhož závěru je zřejmé, že pro silniční provoz předmětné stavby jsou imisní limity splněny ve sledovaném území (7 200 x 2 800 m), čímž jsou splněny i ve vzdálenějších bodech, a že uvedením stavby do provozu nemůže docházet k překročení imisních limitů. Příslušný k posouzení otázky je dotčený orgán na úseku ochrany ovzduší, tj. v daném případě Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, který k řešenému záměru vydal dne 30. 3. 2004 kladné stanovisko.

Dalším činitelem, kterým se stavební úřad také zabýval a který by mohl ovlivnit pohodu bydlení, je zastínění, příp. nedostatečné oslunění obytných a pobytových místností staveb. K tomu je nutno uvést, že stavba obchvatu je vedena jižně od Frýdku-Místku, částečně v zářezech v terénu a částečně v násypech pro zajištění požadované nivelety komunikace, což vyplývá i z grafické části podkladů, zejména výkresů koordinační situace č. 1 – 6. Vzhledem k tomuto umístění a řešení v terénu je zřejmé, že stavby umístěné jižně, příp. jihovýchodně, od navrhované komunikace nebudou stíněním stavby ovlivněny vůbec. Stavby umístěné ze severní strany obchvatu mohou být dotčeny stíněním pouze v místech, kde se stavba umisťuje na násypech, a to jen pokud jsou umístěny v bezprostřední blízkosti stavby. Nejmenší vzdálenosti stávajících staveb pro bydlení od těchto částí navrhované komunikace činí přibližně 20 m a porovnáním s výškou navrhovaného násypu, je možno dovodit, že proslunění bytů nebude v rozporu s požadavky ust. § 24 odst. 2 vyhlášky OTP.

Z hlediska požární ochrany bylo navrhovatelem předloženo vyjádření dotčeného orgánu na úseku požární ochrany, tj. Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 1. 9. 2003, zn. PREV-3065/FM-2003, k dokumentaci stavby, který po jejím posouzení v souladu s ust. § 31 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vyslovil souhlas s vydáním územního rozhodnutí.

K posouzení umístění stavby, zda odpovídá obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, odvolací orgán uvádí, že

stavební úřad využil pomoc konzultačního střediska Moravskoslezského kraje Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených v ČR a podmínky pro zpracování projektové dokumentace z hledisek sledovaných vyhláškou stanovil do podmínek územního rozhodnutí.

Dle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad povinen posoudit umístění stavby také z hlediska dopravy, a to i ve smyslu ust. § 9 vyhlášky OTP – *Připojení staveb na pozemní komunikace*. Ve spisové dokumentaci je založeno několik vyjádření, stanovisek a rozhodnutí Správy silnic Moravskoslezského kraje, Policie ČR, Obce Staré Město, Obce Dobrá, Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, Ministerstva vnitra a Ministerstva dopravy, k řešení stavby, k propojení komunikací a jejich případných přeložek a dalším dopravním zásahům na komunikacích v souvislosti s navrhovanou stavbou (např. zrušení točny autobusů). Odvolací orgán nezjistil, že by podmínky uvedené v rozhodnutích, stanoviscích či vyjádřeních dotčených orgánů na úseku dopravy znemožnily umístění stavby. Jelikož bude také část navrhované stavby umístěna v ochranném pásmu dráhy a na dráze trati Valašské Meziříčí – Frýdek-Místek a Frýdek-Místek – Český Těšín, předložil navrhovatel souhlas dotčeného orgánu na úseku železniční dopravy ke zřízení dané stavby v uvedeném ochranném pásmu. Z obsahu některých písemností vyplývaly v souvislosti s projednávaným návrhem podmínky pro zajištění ochrany veřejných zájmů na tomto úseku, z nichž některé navrhovatel již splnil a některé stavební úřad zapracoval do podmínek územního rozhodnutí.

Navrhovatel také předložil stavebnímu úřadu stanoviska Státního památkového ústavu v Ostravě, č.j. SPÚ 21/02/Ka ze dne 25. 1. 2002, a dotčeného orgánu na úseku ochrany památek, tj. Magistrátu města Frýdku-Místku), odboru územního a ekonomického rozvoje, č. j. OÚER/2003/2271/Ax ze dne 9. 2. 2004, kteří proti projednávané stavbě neměli námitek za předpokladu splnění jimi stanovených podmínek. I s těmito podmínkami se stavební úřad v napadeném územním rozhodnutí dostatečně vypořádal.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že územní rozhodnutí bylo vydáno v souladu s vyhláškou OTP a zároveň v souladu s vyjádřeními dotčených orgánů hájících zájmy podle zvláštních právních předpisů.

Samotné rozhodnutí ve věci obsahovalo základní náležitosti vyplývající z ust. § 47 správního řádu a § 39 stavebního zákona. Výrok rozhodnutí obsahuje podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby tak, jak vyplynuly z průběhu projednání návrhu, i výrok o všech uplatněných námitkách účastníků řízení. Odvolací orgán musí konstatovat, že stavební úřad v odůvodnění vydaného rozhodnutí odpovídajícím způsobem uvedl, které zjištěné skutkové okolnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a jak tyto důkazy byly hodnoceny, a to i ve vztahu k uplatněným námitkám účastníků řízení. Nedílnou součástí rozhodnutí byly také přílohy, tj. ověřená přehledná situace s umístěním stavby, koordinační situace – díl 1-7, a záborový elaborát C.1 – výkresy č. 6.1-6.10.

Odvolací orgán konstatuje, že stavební úřad ve svém rozhodnutí rozhodl o všech námitkách účastníků řízení uplatněných v jím stanovených lhůtách a své rozhodnutí v odůvodnění územního rozhodnutí patřičně odůvodnil. Námitky v odvoláních, které byly již uplatněny v rámci územního řízení ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, a námitky, které se vztahují k napadenému územnímu rozhodnutí, odvolací orgán rozdělil podle jejich obsahu do následujících částí s tímto odůvodněním, případně doplněním:

Na úvod považuje odvolací orgán za nutné konstatovat, že některé z námitek účastníků řízení směřují do stanovisek a vyjádření dotčených orgánů, zejména na úsecích ochrany zdraví a životního prostředí. Dle ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona *dotýká-li se řízení podle tohoto zákona zájmů chráněných zvláštními předpisy, rozhodne stavební úřad jen v dohodě, popřípadě se souhlasem dotčeného orgánu, který chráněné zájmy hájí. Dotčený orgán může svůj souhlas vázat na splnění podmínek stanovených ve svém rozhodnutí (stanovisku, vyjádření, souhlasu, posudku apod.) v souladu se zvláštním zákonem, na jehož podkladě je oprávněn zájem chránit.* Z uvedeného je zřejmé, že stavební úřad není oprávněn posuzovat obsah a závěry uvedených písemností vydaných dotčenými orgány, pouze mu přísluší zkoumat, zda dané rozhodnutí, stanovisko, vyjádření, souhlas apod. vydal příslušný dotčený orgán podle příslušného ustanovení zvláštního právního předpisu, na jehož základě dotčený orgán hájí veřejné zájmy. Požadavku odvolatelů, paní Poláchové a občanského sdružení Beskydčan, o uplatnění postupu odvolacího orgánu podle ust. § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. vůči namítaným „nezákonným" stanoviskům nelze vyhovět, neboť prvoinstanční řízení i řízení odvolací je vedeno podle správního řádu, tj. platné právní úpravy v době zahájení správního řízení (uvedeno již v předchozím textu), v němž nelze v rámci odvolacího řízení *žádat o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska*. Namítané chybějící stanovisko dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu nově navrženými protihlukovými stěnami bylo doloženo.

K námitkám týkajícím se umístění stavby v bezprostřední blízkosti pozemků, na nichž jsou již částečně realizovány stavby rodinných domů v souladu s územním plánem obce Baška a s platným územním rozhodnutím ze dne 4. 11. 2002, kdy údajně dojde k negativnímu ovlivnění v lokalitě hlukem a imisemi, k omezení a poškození vlastnických nebo jiných práv k pozemkům, odvolací orgán uvádí, že se zamítnutím těchto námitek a odůvodněním stavebního úřadu se ztotožňuje. Odvolací orgán k tomu dodává, že v dané lokalitě je pro ochranu stávajících i budoucích staveb před hlukem navržena protihluková stěna č. 22 dlouhá 300 m a vysoká 4 m, a to přibližně od km 3.700 – 4.000. Navržení protihlukových stěn ve větším rozsahu nebylo dotčeným orgánem ochrany zdraví požadováno. Posouzení imisí z navrhované stavby bylo součástí dokumentace k hodnocení vlivů podle ust. § 11 zákona EIA a stavební úřad měl také k dispozici kladná vyjádření dotčených orgánů na tomto úseku. Pozemky zmiňované účastníky řízení v jejich námitkách údajně budou dotčeny stavebními objekty SO 119 – Přeložka místní komunikace IX a SO 408 – Přeložka venkovního vedení 22 kV v km 3,898. Stavba SO 119 nebude umístěna v katastrálním území Kunčičky u Bašky (celá se nachází v k. ú. Místek), takže k přímému dotčení pozemků v tomto území nedojde. Vlivy této stavby z hlediska ochrany životního prostředí a hluku byly posuzovány příslušnými dotčenými orgány, které s navrženým řešením souhlasily. Stavba SO 408 znamená podle předloženého návrhu přeložení stávajícího venkovního vedení 22 kV tak, že bude téměř zachována jeho stávající trasa a dojde pouze k osazení dvou příhradových stožárů o potřebné výšce z důvodu vedení obchvatu v násypu ve výšce cca 9 m nad stávajícím terénem. Ke změně trasy vedení 22 kV v lokalitě, na níž je vydáno územní rozhodnutí ze dne 4. 11. 2002, nedojde. K požadavku, aby bylo toto vedení dle ust. § 4 odst. 5 vyhlášky OTP uloženo pod zem, je nutno uvést, že takovou povinnost vyhláška ukládá pouze pro zastavěné části obce. Porovnáním výkresů situace stavby s výkresovou částí územního plánu obce Baška je nutno konstatovat, že stavba je umístěna mimo zastavěné území obce. Stavební úřad také v územním řízení prověřil námitku, zda stávající stavba venkovního vedení 22 kV je stavbou povolenou. Ve spise jsou založeny doklady, z nichž stavební úřad vycházel, a potvrzují jeho závěr v odůvodnění rozhodnutí, že stavba byla povolena.

Námitky obce Staré Město ve věci protihlukového odstínění ochrannou zelení a zachování tranzitních směrů stavební úřad vyhodnotil na základě doložených podkladů, zejména hlukové

studie, stanoviska KHS a územního plánu obce, jako neopodstatněné. Stavební úřad tento závěr, dle názoru odvolacího orgánu, dostatečně odůvodnil. Odvolací orgán k tomu pouze doplňuje, že z územního plánu obce Staré Město nevyplývá žádná povinnost, aby současně s umístěním a realizací stavby obchvatu byla také řešena v územním plánu navržená ochranná zeleň u této stavby. Stejně tak tomu je i v případě lávky zakreslené v územním plánu přes předmětnou stavbu. Podle ust. § 10 odst. 1 stavebního zákona *stanoví územní plán obce urbanistickou koncepci, řeší přípustné, nepřípustné, případně podmíněné funkční využití ploch, jejich uspořádání, určuje základní regulaci území a vymezuje hranice zastavitelného území obce.* Jedná se tedy o využití ploch do budoucna, což znamená, že v případě zájmu určitého subjektu na území s vyznačenou ochrannou zelení, či navrhovanou lávkou, tento navrhovaný účel realizovat, bude jeho návrh v souladu s územním plánem.

Požadavek obce Baška na realizaci protihlukových stěn v úseku 3,9 – 4,1 km ve směru na Český Těšín pro k. ú. Kunčičky u Bašky byl stavebním úřadem zamítnut a na základě doložených podkladů, zejména Hlukové studie z 8/2006, stanoviska KHS a stanoviska MŽP o hodnocení vlivů podle ust. § 11 zákona EIA dostatečně odůvodněn. Dle návrhu pro umístění stavby je v požadovaném úseku křížení obchvatu se silnicí I/56 navrženo několik protihlukových stěn, jejichž délky byly schváleny dotčeným orgánem na úseku ochrany veřejného zdraví. Zároveň je nutno poukázat na závěr Hlukové studie z 8/2006, dle kterého bylo jako „chráněné prostory“ posouzeno i území určené v budoucnu platnými územními plány k zástavbě.

Vliv záměru na životní prostředí byl posouzen dotčenými orgány na všech úsecích ochrany životního prostředí, tzn. i podle ust. § 11 zákona EIA a také podle zákona o ochraně přírody. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal dne 17. 5. 2006 rozhodnutí, jímž při stavbě udělil navrhovateli souhlas ke stavební činnosti v ochranném pásmu přírodní památky (dále jen „PP“) Profil Morávky v k. ú. Staré Město a PP Kamenec v k. ú. Panské Nové Dvory podle ust. § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a předchozí souhlas k činnosti „vjezd vozidel“, vymezené v bližších ochranných podmínkách PP Profil Morávky v k. ú. Staré Město dle ust. § 44 odst. 2 téhož zákona, přičemž k těmto souhlasům stanovil podmínky. Uvedené rozhodnutí bylo po provedeném odvolacím řízení rozhodnutím MŽP ze dne 28. 7. 2006 potvrzeno. Rozhodnutí v této věci pak nabylo právní moci dne 7. 8. 2006. Všechny námitky uplatněné v územním řízení a odvoláních proti územnímu rozhodnutí související s naplněním ust. § 45i, ust. § 36, ust. § 43 a ust. § 44 zákona o ochraně přírody, byly také námitkami, které MŽP řešilo ve výše uvedeném odvolacím řízení a rozhodnutí a neshledalo v postupu prvoinstančního orgánu při odůvodnění těchto námitek pochybení. Rozhodnutí bylo nezbytným podkladem pro vydání napadeného územního rozhodnutí. Z ust. § 40 odst. 1 správního řádu vyplývá, že *vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán, je správní orgán takovým rozhodnutím vázán.* Stavební úřad a ani odvolací orgán není tudíž oprávněn posuzovat závěry rozhodnutí dotčených orgánů.

K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, čj. 6 A 127/2002-28), který odvolatel, občanské sdružení Beskydčan, zmínil v souvislosti s údajně chybějící výjimkou ze zákazu ve smyslu ust. § 36 odst. 2 zákona o ochraně přírody v návaznosti na přechodné ustanovení zákona č. 218/2004 Sb., odvolací orgán konstatuje, že rozsudek poukazuje na *důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, kterým je také nesrozumitelnost spočívající v tom, že správní orgán v odvolacím řízení zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, současně však výrok rozhodnutí I. stupně změnil, navíc způsobem, z něhož není patrné, zda výroky rozhodnutí I. stupně doplnil nebo nahradil*. Stavební úřad však uvedenou námitku zamítl proto, že dle přechodného ustanovení zákona č. 218/2004 Sb., čl. II bod 2, který nabyl účinnosti dnem 28. 4. 2004, se „řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů“, a

jelikož bylo řízení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, zahájeno dne 29. 7. 2003, pak se zákon č. 218/2004 Sb. na toto řízení nevztahuje. Zmiňovaný odkaz odvolatele na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu pak postrádá logiku.

Ohledně údajné neplatnosti stanoviska k hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. odvolací orgán uvádí, že projednávaná stavba byla hodnocena z hlediska vlivů záměru na životní prostředí ještě za účinnosti zákona EIA, který platnost stanoviska podle jeho ust. § 11 neomezoval. Nelze tudíž na předložené stanovisko MŽP dne 7. 6. 2004 aplikovat ustanovení nového právního předpisu, tj. § 10 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Podle odvolatele, občanského sdružení Beskydčan, lze údajně v tomto případě využít argumentu *„a maiori ad minus“* a pak lze údajně logicky dovodit, že omezení platnosti se aplikuje i na stanoviska vydaná dle dřívější právní úpravy. S tímto se však odvolací orgán neztotožňuje, neboť argument *„a maiori ad minus*“ dle dostupné literatury v překladu znamená *„od většího k menšímu“*. Odvolacímu orgánu tedy není zřejmé, jakou souvislost má tento argument s platností či neplatností právního předpisu.

K postupu stavebního úřadu v předmětném územním řízení při oznamování řízení a následně pak při jeho přerušení se odvolací orgán vyjadřoval již ve svém rozhodnutí ze dne 21. 3. 2007, a opakovaně konstatuje, že podle ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona *stavební úřad, pokud předložený návrh neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení umístění navrhované stavby nebo jiného opatření v území (§ 32), zejména vlivů na životní prostředí, vyzve navrhovatele, aby návrh v přiměřené lhůtě, maximálně však 12 měsíců, doplnil potřebnými údaji nebo podklady, a upozorní jej, že jinak územní řízení zastaví. Nedoplní-li navrhovatel návrh na vydání územního rozhodnutí požadovaným způsobem ve stanovené lhůtě, stavební úřad územní řízení zastaví. Lhůtu o přerušení územního řízení nelze prodloužit dalším rozhodnutím*. Ze spisu vyplývá, že stavební úřad přerušil územní řízení celkem třikrát, a to poprvé z důvodu doplnění návrhu a předložení potřebných podkladů ve smyslu prováděcí vyhlášky, podruhé z důvodu doplnění vyjádření nového účastníka řízení v souvislosti s částí navrhované stavby SO 355 a potřetí z důvodu doplnění vyjádření správců některých inženýrských sítí, neboť jejich původní vyjádření již pozbyla platnosti. Navrhovatel vždy požadované podklady doplnil kromě pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o souhlasu podle ust. § 37 odst. 2 a ust. § 44 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. K tomu odvolací orgán uvádí, že podle ust. § 29 odst. 1 správního řádu může správní orgán přerušit řízení, jestliže bylo zahájeno řízení o předběžné otázce. Protože toto rozhodnutí požadoval stavební úřad doplnit hned při prvním přerušení řízení, mohl tudíž územní řízení ihned přerušit také pro předběžnou otázku z důvodu zatím probíhajícího správního řízení u dotčeného orgánu do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nejdéle však na dobu 12-ti měsíců. I přesto, že tak neučinil a přerušil územní řízení celkem třikrát, avšak vždy z jiných důvodů, které vyplývaly ze situace v daném časovém období, a protože z ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona jednoznačně nevyplývá, zda nelze prodloužit dalším rozhodnutím lhůtu jednou přerušeného řízení nebo lhůtu maximální, tzn. 12 měsíců, nepovažuje odvolací orgán postup stavebního úřadu v této věci za nezákonný. Jelikož byl návrh na vydání územního rozhodnutí podán dne 31. 10. 2005 a všechny potřebné doklady byly doloženy dne 5. 9. 2006, nebyla 12-ti měsíční lhůta překročena. V novém projednání věci stavební úřad vedené územní řízení nepřerušil.

Stejný názor zastává odvolací orgán k vyhodnocení námitky nezákonnosti postupu stavebního úřadu, který spočíval dle odvolatele v tom, že oznámil zahájení řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům po 10 měsících od podání návrhu. Odvolací orgán uvádí, že obecně zahájení řízení upravuje ust. § 18 správního řádu. Podle odst. 2 tohoto ustanovení je řízení zahájeno dnem podání

návrhu a odst. 3 téhož ustanovení stanovuje správnímu orgánu povinnost uvědomit o zahájení řízení jeho účastníky (stejně tak i ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona), avšak nestanovuje žádnou lhůtu, kdy tak musí učinit. Z logiky věci však vyplývá, že tak může učinit až v případě, kdy je návrh úplný, protože jinak by se nemohli účastníci řízení a případně i dotčené orgány vyjádřit ke kompletnímu návrhu. V opačném případě by správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 3 odst. 3 správního řádu, dle kterého *správní orgány dbají, aby řízení probíhalo hospodárně a bez zbytečného zatěžování občanů a organizací*.

K námitkám paní Poláchové odvolací orgán uvádí, že stavba rodinného domu č. p. 627, Dobrá, je umístěna jižně od protihlukové stěny ve vzdálenosti cca 25 m. K zastínění domu navrhovanou stavbou tak nedojde a nemůže ani dojít k porušení ust. § 24 vyhlášky OTP, z něhož vyplývají požadavky na proslunění obytných a pobytových místností.

Odvolací orgán k posouzení pohody bydlení ještě dodává, že v územním řízení byla k námitkám paní Poláchové doložena kopie protokolu o aktuálním měření hluku u jejího rodinného domu č. p. 627 v Dobré ve venkovním i vnitřním prostoru, z jehož závěrů vyplývá, že již v současné době jsou požadavky nařízení vlády na hygienický limit v chráněném venkovním prostoru uvedené stavby překročeny. Je tedy zřejmé, že již v současné době (tj. bez vlivu navrhované stavby obchvatu) je u tohoto objektu narušena pohoda bydlení hlukem z provozu stávající komunikace. Z Hlukové studie z 8/2006 lze dovodit, že umístěním navrhované stavby spolu s protihlukovými opatřeními dojde ke zlepšení tohoto stavu, tzn. nebudou překročeny limity uvedené v nařízení vlády. Bude tak i zároveň dodržen i požadavek v ust. § 13 odst. 1 vyhlášky OTP, z něhož mimo jiné vyplývá, že negativní účinky staveb a jejich zařízení na životní prostředí, jako je např. hluk, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech. Na základě popsaných skutečností je tedy zřejmé, že umístěním stavby obchvatu nedojde u domu č. p. 627 v Dobré ke zhoršení stavu, ale naopak ke zlepšení stávající pohody bydlení.

I když odvolací orgán s ohledem na zásadu koncentrace v územním řízení nepřihlížel k některým (již výše specifikovaným) námitkám odvolatelů, považuje za potřebné i k těmto námitkám uvést následující:

K námitce pana Horáka, že realizací navrhované stavby mu budou znepřístupněny jeho pozemky, navrhovatel uvedl, že dle jeho podkladů k těmto pozemkům žádný stávající přístup není zajištěn, a tudíž k žádné změně oproti současnému stavu v této věci nedojde. Odvolací orgán si tuto skutečnost ověřil v evidenci katastru nemovitostí a z listu vlastnictví č. 585 zjistil, že pan Horák nemá zajištěno žádné právo přístupu na jím vyjmenované pozemky (v oddíle „B1“ výpisu nejsou zaznamenána žádná jiná práva – bez zápisu).

K námitkám odvolatelů uvedeným v bodech II.a., IV.f., V.k., že při projednávání dané stavby nebyly zohledněny vlivy automobilového závodu Hyundai a dalších navazujících závodů, odvolací orgán uvádí, že zmíněný dokument *Průmyslová zóna Nošovice, intenzity dopravy na silniční síti v okolí zóny* byl zpracován s ohledem na uvedenou průmyslovou zónu jako celek, což znamená i pro automobilový závod Hyundai, který je její součástí.

K námitkám odvolatelů uvedeným v bodech III.b.1, IV.j., V.l., v nichž uvádí, že podklady z hlediska posouzení hluku jsou nedostatečné, když není známo, kdy bude realizováno napojení D 47 na polské straně, a to z důvodu, že by tato skutečnost mohla mít vliv na zvýšení provozu na navrhovaném obchvatu do doby propojení D 47 s dálnicí na polské straně. Odvolací orgán k tomu uvádí, že z úřední činnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, je mu známo, že se dálnice v Polsku, zejména část spojující dálniční síť s Českou

republikou u Bohumína, již z větší části realizuje s tím, že se předpokládá její zprovoznění na jaře v roce 2010.

Odvolací orgán po přezkoumání rozhodnutí napadeného odvoláními a po posouzení jednotlivých odvolání dospěl k závěru, že neshledal v postupu stavebního úřadu ani ve vydaném rozhodnutí takové vady, které by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání nebo ke změně rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Toto rozhodnutí je konečné, neboť proti rozhodnutí o odvolání se dle ustanovení § 59 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

KRAJSKÝ ÚŘAD -22- Moravskoslezský kraj se sídlem v Ostravě

Ing. Pavlína Sniegoňová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Rozdělovník

Účastníci řízení (dle ust. § 34 stavebního zákona) – doručováno veřejnou vyhláškou

1. navrhovatel - Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava – Mariánské Hory
2. osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena
3. Statutární město Frýdek-Místek, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek
4. Obec Baška, Baška 420, 739 01 Baška
5. Obec Staré Město, Jamnická 46, 738 01 Staré Město
6. Obec Dobrá, Dobrá 230, 739 51 Dobrá
7. sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 48/51, 602 00 Brno
8. Beskydčan - Sdružení pro obnovu a udržení kvality životního prostředí Moravskoslezských Beskyd, Muchovice 393, 739 14 Ostravice

Na vědomí

1. Magistrát města Frýdek-Místek, stavební úřad, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek
2. Magistrát města Frýdek-Místek, odbor právní, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek (se žádostí o vyvěšení na úřední desce)
3. Obecní úřad Baška, Baška 420, 739 01 Baška (se žádostí o vyvěšení na úřední desce)
4. Obecní úřad Staré Město, Jamnická 46, 738 01 Staré Město (se žádostí o vyvěšení na úřední desce)
5. Obecní úřad Dobrá, Dobrá 230, 739 51 Dobrá (se žádostí o vyvěšení na úřední desce)
6. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor vnitřních věcí, 28. října 117, 702 18 Ostrava – zde (se žádostí o vyvěšení na úřední desce)

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým - na úřední deskách Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Frýdek-Místek, Obecního úřadu Baška, Obecního úřadu Staré Město, Obecního úřadu Dobrá. Poslední den 15-ti denní lhůty jeho vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je dnem doručení.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

Magistrát města Frýdek-Místek

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

Obecní úřad Baška

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

Obecní úřad Staré Město

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

Obecní úřad Dobrá

Vyvěšeno dne:

Sňato dne: